

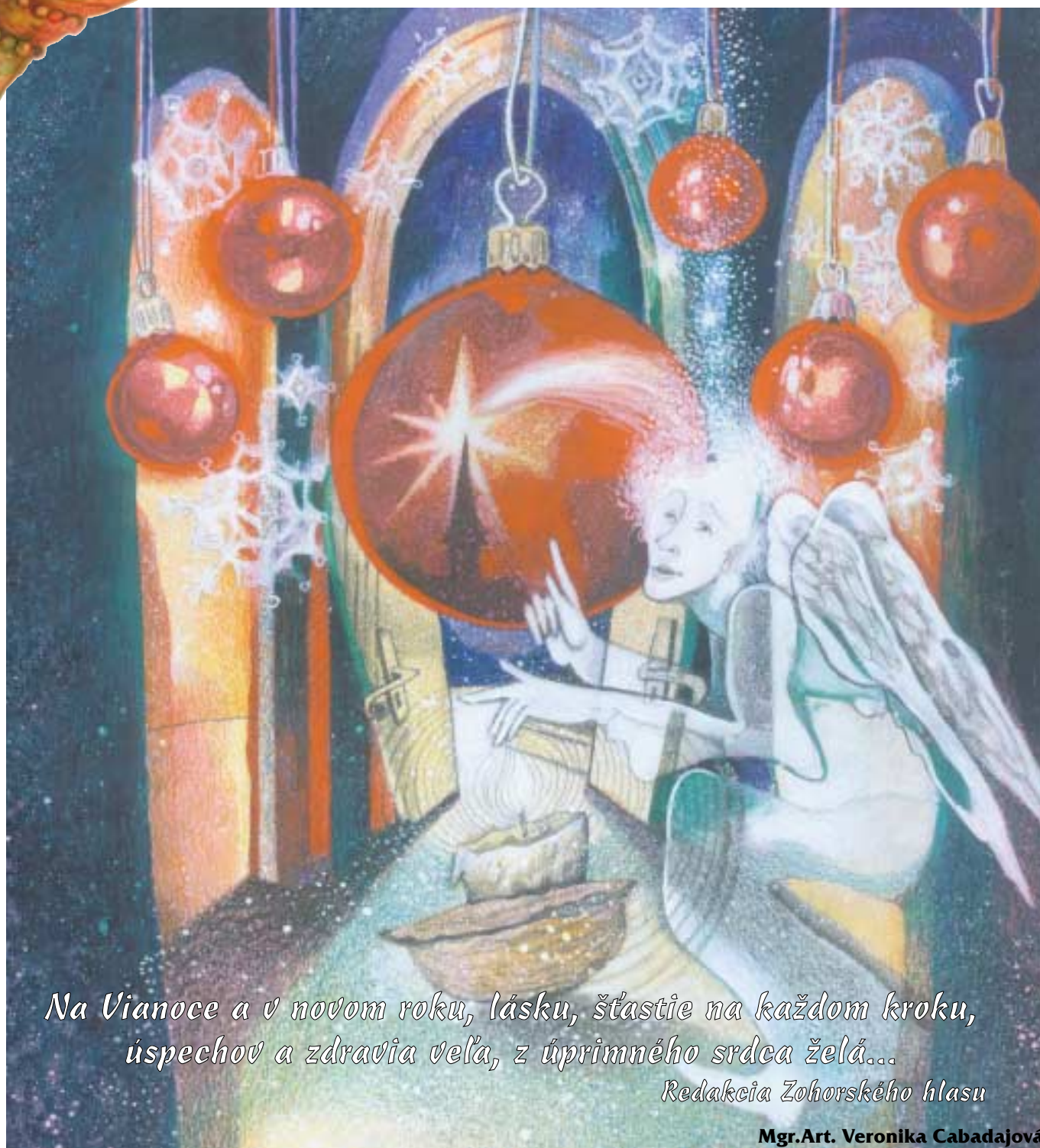
Zohorský Hlas



IV. ročník

December 2010

ISSN 1338-0273 * EV 4004/10



*Na Vianoce a v novom roku, lásku, šťastie na každom kroku,
úspechov a zdravia veľa, z úprimného srdca želá...*

Redakcia Zohorského hlasu

Mgr.Art. Veronika Cabadajová

Slovo na úvod

Čas radosti, čas veselosti, čas Vianoc prichádza. No nie je to len o tom. V predvianočnom ruchu nezabúdajme na rozdávanie lásky, dobra a pochopenia človeka človeku. Zahodíme zlobu, nenávisť a opovrhovanie jeden k druhému. Nebuďme na seba arogantní a zlí. Veď o čo je život krajší, keď sa ľudia na seba usmievajú a uctievať sa navzájom. Viem, je to ilúzia, ktorá je ťažko splniteľná, no pokúsme sa o ňu aspoň v čase vianočných sviatkov.

V mene celej redakčnej rady Zohorského hlasu Vám všetkým želám veľa zdravia, lásky a do nového roku 2011 prajem hodne osobných i pracovných úspechov.

Za redakčnú radu Zohorského hlasu Juraj Štefanovič

Príhovor starostky obce Zohor:

Vážení spoluobčania,

prihováram sa Vám na začiatku volebného obdobia rokov 2010 až 2014 a touto cestou chcem poďakovať všetkým 905 spoluobčanom, ktorí mi dali svoj hlas. Veľmi si vážim, že tak veľa občanov obce mi prejavilo dôveru a tým som bola opätovne zvolená do funkcie starostky obce. Budem sa snažiť za účinnej pomoci 11 poslancov Obecného zastupiteľstva a dohľadu hlavného kontrolóra obce naplniť volebný program, ktorého cieľom je, aby sa všetci občania obce cítili dobre a bezpečne. Je pred nami veľa aktivít, ktoré prispievajú k zabezpečeniu potrieb občanov, budeme sa snažiť o dobudovanie obce, aby sme potvrdili, že obec Zohor je dobrá adresa na bývanie a dá sa tu žiť kvalitný a plnohodnotný život. Želám Vám, aby ste najkrajšie sviatky roka Vianoce, prežili v zdraví a spokojnosti v kruhu svojich najbližších a všetkým občanom obce Zohor želám šťastný nový rok 2011.

JUDr. Eva Michalinová,
starostka obce

Výsledky volieb do orgánov samosprávy obcí

Počet oprávnených voličov 2654
Počet vydaných hlasovacích lístkov 1519
Percento účasti oprávnených voličov 57,23 %

Za starostu bola zvolená
Eva Michalinová, JUDr. Nezávislý kandidát

Kandidáti, ktorí boli zvolení za poslancov obecného zastupiteľstva v obci Zohor v poradí podľa počtu získaných hlasov:

1. Martin Zálesňák Nezávislý kandidát

2. Anna Schellingová Nezávislý kandidát
3. Lukáš Kovár Nezávislý kandidát
4. Andrej Lacko Kresťansko-demokratické hnutie
5. Peter Šidlovský Nezávislý kandidát
6. Vladimír Zálesňák Nezávislý kandidát
7. Milan Olejár Ing., Bc. Kresťansko-demokratické hnutie
8. Jozef Gerthofer Nezávislý kandidát
9. Iveta Matlovičová, Ing. Nezávislý kandidát
10. Kornélia Rohrerová, Mgr. Nezávislý kandidát
11. Ivan Mackovič, Ing. Kresťansko-demokratické hnutie

Uznesenie č. 1

z ustanovujúceho zasadnutia Obecného zastupiteľstva (OZ) obce Zohor zo dňa 20. decembra 2010

A) Berie na vedomie:

1. príhovor JUDr. Evy Michalinovej, doterajšej starostky obce Zohor;
2. výsledky volieb do orgánov samosprávy obce;
3. vystúpenie novozvolenej starostky obce Zohor JUDr. Evy Michalinovej;
4. overovateľov zápisnice: Martin Zálesňák, Anna Schellingová.

B) Konštatuje:

1. novozvolená starostka JUDr. Eva Michalinová zložila zákonom predpísaný sľub;
2. zvolení poslanci OZ zložili zákonom predpísaný sľub poslanca OZ:
 - * Jozef Gerthofer;
 - * Lukáš Kovár;
 - * Andrej Lacko;
 - * Ing. Ivan Mackovič;
 - * Ing. Iveta Matlovičová;
 - * Ing. Bc. Milan Olejár;
 - * Mgr. Kornélia Rohrerová;
 - * Anna Schellingová;
 - * Peter Šidlovský;
 - * Martin Zálesňák;
 - * Vladimír Zálesňák;

C) Zriaďuje komisie:

- finančnú;
- stavebnú, životného prostredia a územného plánovania;
- vzdelávania a športu;
- kultúrnu;
- sociálnu a zdravotníctva.

D) Volí:

1. zástupcu starostky obce: Andrej Lacko;
2. predsedu komisie finančnej: Lukáš Kovár;
3. predsedu komisie stavebnej ŽP a ÚP: Anna Schellingová;
4. predsedu komisie vzdelávania a športu: Martin Zálesňák;
5. predsedu komisie kultúry: Andrej Lacko;
6. predsedu komisie soc. a zdravotníctva: Peter Šidlovský;

E) Schvaľuje:

1. členov návrhovej komisie: p. p. Lukáš Kovár, Andrej Lacko, Peter Šidlovský;
2. rokovací deň OZ: piatok a jeho začiatok: o 8:00 hod.
3. rozdelenie poslancov do jednotlivých komisií:
 - **komisia finančná:** Andrej Lacko, Ing. Ivan Mackovič, Anna Schellingová, Peter Šidlovský;
 - **komisia stavebná, životného prostredia a územného plánovania:** Jozef Gerthofer, Andrej Lacko, Mgr. Kornélia Rohrerová, Martin Zálesňák;

- **komisia vzdelávania a športu:** Lukáš Kovár, Ing. Bc. Milan Olejár, Mgr. Kornélia Rohrerová, Vladimír Zálesňák;

- **komisia kultúrna:** Jozef Gerthofer, Ing. Ivan Mackovič, Ing. Iveta Matlovičová, Martin Zálesňák;

- **komisia sociálna a zdravotníctva:** Ing. Iveta Matlovičová, Ing. Bc. Milan Olejár, Anna Schellingová, Vladimír Zálesňák;

4. doplnenie členov do Rady školy pri Základnej škole Zohor:

Ing. Bc. Olejár a Mgr. Kornélia Rohrerová

5. doplnenie členov do Rady školy pri Materskej škole v Zohore:

Martin Zálesňák;

6. sobášiacich okrem starostky obce a to: Andrej Lacko, Martin Zálesňák;

7. doplnenie komisie OZ v zmysle zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov: Anna Schellingová, Jozef Gerthofer;

8. za členku Dozornej rady fi. A.S.A. Zohor, s.r.o. p. Mgr. Kornéliu Rohrerovú;

9. výberovú komisiu, ktorá pozostáva z predsedov:

- komisie finančnej,

- komisie stavebnej ŽP a ÚP,

- komisie vzdelávania a športu,

- komisie kultúry,

- komisie sociálnej a zdravotníctva, ako aj všetkých členov komisie stavebnej, ŽP ÚP.

G) Poveruje:

poslanca Andreja Lacka, zvolávať a viesť zasadnutia v prípadoch podľa § 12 ods. 2 prvá veta, ods. 3 tretia veta, ods. 5 tretia veta a ods. 6 tretia veta zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

H) Súhlasí:

s tým, aby hlavný kontrolór obce bol prísediaci vo výberovej komisii.

JUDr. Eva Michalinová
starostka obce

Návrhová komisia:

p. Lukáš Kovár

p. Andrej Lacko

p. Peter Šidlovský

Slávnostný zápis darcov krvi

V piatok dňa 5. novembra 2010 sa konal v Kultúrnom dome v Zohore „Slávnostný zápis“ darcov krvi. Títo ľudia nezištne odovzdávajú to najcennejšie, čo majú - svoju krv. Toto zdôrazňovali vo svojich prejavoch aj pani JUDr. Michalinová starostka obce a predseda MO SZČK p. Václav. Podakovali všetkým prítomným darcom krvi a odo-

vzdali každému malý spomienkový darček. Potom sa prístupilo k slávnostnému zápisu do Pamätnej knihy. Počas tohto aktu vyhrávala odmeneným detská hudobná skupina Vega zo Zohoru.

Juraj Štefanovič



Deň otvorených dverí na Obecnom úrade



V pondelok 8. novembra 2010 sa na podnet starostky obce Zohor JUDr. Michalinovej konal v novoopravenej budove bývalej školy „Deň otvorených dverí“. Už od počiatku jej získania pre obec bolo zámerom vytvoriť z týchto priestorov reprezentačné miestnosti obecného úradu. Po celkovej rekonštrukcii strechy a budovy bude teda táto slúžiť všetkým občanom Zohora. Oprava a modernizácia stáli nemálo finančných prostried-

kov, ktoré sa podarilo získať z finančného rozpočtu obce.

Starostke a Obecnému zastupiteľstvu v Zohore šlo o zachovanie tejto budovy aj z historického hľadiska. Túto totiž posvätil 2. 9. 1934 sám katolícky kňaz Andrej Hlinka, vtedy poslanec za Slovenskú ľudovú stranu. Od začiatku slúžila ako Rímsko-Katolícka ľudová škola a bola postavená hlavne zo zbierok občanov Zohora na mieste bývalej jednotriedky, ktorá ako zastaralá už nespĺňala svoj účel.

V tejto škole sa vystriedalo mnoho generácií žiakov, učiteľov a svojmu účelu slúžila donedávna. Táto budova je po kostole druhou najväčšou dominantou v Zohore.

Teraz v nej bude vďaka starostke JUDr. Michalinovej a poslancom dôstojné miesto pre vybavovanie občianskych záležitostí.

Upravené miestnosti vítali návštevníkov nového obecného úradu a jeho pracovníčky ich hrdo a s nadšením sprevádzali po miestnostiach. Vysvetľovali občanom, aké kancelárie v ktorých priestoroch sa nachá-

dzajú. Títo z obdivom prechádzali budovou, ktorú ako žiaci v minulosti navštevovali. Z ich úst bolo počuť slova spokojnosti a chvály.

Na vysokej úrovni vybudovaný a zariadený obecný

úrad bude dôstojne reprezentovať obec Zohor a jeho obyvateľov. Myslím si, že občania Zohora si to za-slúžia.

Štefanovič Juraj



Pocta veľkému synovi slovenského národa



V stredu 24. 11. 2010 bola na budove nového Obecného úradu v Zohore odhalená pamätná tabuľa veľkému človeku, národovcovi, poslancovi za Slovenskú ľudovú stranu, rím.- kat. kňazovi Andrejovi Hlinkovi. Obyvatelia Zohora si takto uctili tohto vynimočného človeka, ktorý túto budovu v roku 1934 ako Rímsko katolícku ľudovú školu posvätil. Bolo to presne 2. 9. 1934. Pamätná tabuľa je dielom akademického sochára Alojza Drahoša.

Juraj Štefanovič

Momentky z Vianočného jarmoku 11. december 2010





Benefičný koncert

V hlave pani Magdy Valovičovej sa zrodil zaujímavý nápad. Usporiadať v Zohore benefičný koncert. A prečo nie, veď je to skvelý nápad. Boli oslovené všetky zohorské hudobné skupiny a spevácke zbory a účasť potvrdilo sedem z nich. Keď už bol program pripravený, bolo treba určiť komu vyzbierané peniažky poputujú. Návrhov bolo viacej, ale nakoniec sa kultúrna komisia rozhodla, že koncert bude venovaný Domu Svitania v Jakobove, ktorý sa nachádza kúsok od Zohora. Je to nešťatné zariadenie, ktoré poskytuje svojim klientom sociálne služby v rehabilitačnom stredisku a zamestnanie v chránenej dielni. Starajú sa tu o mladých ľudí s mentálnym a kombinovaným postihnutím, starších ako 18 rokov.

Benefičný koncert sa konal 19. decembra v Kultúrnom dome v Zohore, moderovali ho skvelé moderátorky Lucia a Dominika. Úvodné slovo patrilo p. starostke JUDr. Eve Michalinovej. Po jej milých slovách sa postupne vystriedali na jednom pódiu skupina Vega a jej tri podskupiny, skupina Krištofocvi, mládežnícka kapela Storm of Eternity, spevácke Duo Moravan a cirkevný zbor Glória. Náladu, ktorú v sále navodili sa dá len ťažko opísať, to treba zažiť. Po odznení poslednej pesničky sme sa z úst pani starostky dozvedeli, že pre Dom Svitania sa vyzbieralo 565 eur!!! Z tejto sumy je vidieť, že v Zohore sú ľudia, ktorým leží na srdci osud iných.

Na koncerte boli prítomní aj zástupcovia zariadenia, ktorí sa prezentovali svojimi výrobkami. Riaditeľka Domu Svitania Štefánia Nováková so slzami v očiach poďakovala všetkým, ktorí si v tento vianočný čas našli chvíľku a tým podporili dobrú vec.

Všetci zúčastnení sa rozlúčili piesňou Tichá noc, svätá noc.

Tento koncert bol prvou lastovičkou a dúfam, že o rok sa stretne znova a bude nás viac. Či už účinkujúcich, ale hlavne divákov, lebo tých bolo pomerne málo a potom bude aj tá sumička zaujímavejšia.



Rozhovor s Aničkou Cabadajovou, herečkou divadelneho súboru Šáchor v Zohore



• V akej hereckej role hráš teraz?

- No teraz nehrám nič, len skúšame a mám tam trojrolu a sama som zvedavá, ako to výjde. Hrám slúžku, lekára a mamu. Sú to malé roličky, ale celkom zaujímavé.

• V akej hre je to?

- Je to hra Veľký klenotník od maďarského spisovateľa.

• Nacvičujete niečo nové. Ako sa s touto hrou zhostúješ?

- No môžem povedať, že aj s rozpakmi, pretože je to také pre nás niečo neobvyklé. Je to hra v spisovnej slovenčine. Dúfam, že sa nám to podarí.

• Myslíš si, že je to dobre zvolená hra pre súbor? Zvládnete to?

- Dopredu je ťažko povedať. Máme šikovných mladých aj starších hercov a dúfam, že sa to podarí.

• Je to iný žáner a iný štýl. Môže táto hra oslaviť toto zohorské obecnstvo?

- No to je tiež ťažko povedať, uvidíme. V prvom rade by sme to mali perfektne cvičiť a potom to aj obecnstvo dobre privíta.

• Máš už aj dáke perličky z nových skúšok?

- Perličky sa vždy nájdu. A veľmi ma to mrzí, že si ich nepopíšem, lebo ten môj starší rozum sa ku tomu spätne ťažko vracia. No určite sú tam všelijaké preklepy v reči a vždy je na čom sa zasmiať.

• Zdá sa ti, že je to náročné, slovenčina verzus záhoračtina?

- Pravdaže, je to naše nárečie a nám sa to ľahšie vyslovuje, ale v práci určite rozprávame spisovne. A či je to obtiažnejšie? No sú tam niekedy dosť ťažké slovné zvraty. Mne osobne sa niektoré pasáže učili zle.

• Ty a divadlo? Kedy si mala prvý kontakt s divadlom?

- Začalo sa to pred šiestimi rokmi. Oslaviť a "zlanáriť" ma vlastne prišla moja nete, či by som nešla robiť šepkárku. A ja som "prečo nie, no šak budem v "búde" (šepkární), nikto ma neuvidí." No a samozrejme tá "búda" nebola. Lebo Andrej, náš režisér, mi tam dal len jednu "sprostú" stoličku a ja druhá "sprostá" som si na ňu sadla a šepkala. A to bola pre ľudí druhá zábava, až sa "rehotali". No a tých všelijakých "kopancov", čo sme tam narobili, v tej prvej hre, vrátane aj toho rozlámaného stola. Nakoniec tá scéna bola úžasná. Raz išiel okolo nášho domu Karol Lacko (herec, kolega). Išiel za stolárom a ja som stála v okne. Rozprávali sme sa o všeličom, ako dopadla tá hra a on hovorí "teraz nám vypadla Zuzka Krištofová". A ja si hovorím tak hrdinsky, šak ona tam toho tak nemala veľa, tak ja ju nejakozaskočím. Nenecháme sa v štichu. No, tak som to v štichu nenechala, zdrapli ma tam a už som tam bola aj proti svojej vôli (úsmev). V živote som sa ani nenazdala, že sa v starších rokoch ocitnem v divadelnom súbore.

• Bol to tvoj tajný sen?

- No, tajný sen to bol, keď som bola mladá.

• Keď si hrala v Hrachovej poléfke, aké máš na ňu spomienky?

- Úžasné. To sa nedá ani povedať. Lebo čo je na tej scéne, ale aj za scénou, tak to jednoducho človeka omladzuje a dokopáva ďalej. Áno, musím povedať, že niekedy sa mi na tie skúšky nechce, ale nakoniec sa z nich vraciam s dobrým pocitom. Teší ma, keď vidím odozvu ľudí, že nás radi pozerajú a sú nám vďační.

• Ako hodnotíš kolektív tohoto divadla?

- Zo začiatku to bolo také rozpačité, ale ja som išla... ja jednoducho mám ľudí rada a strašne mám rada mladých ľudí. V práci som mala zmiešaný kolektív a s mladými ľuďmi som vždy dobre vychádzala.

• Pamätáš si na vtípné chvíle s mladým kolektívom v súbore?

- Samozrejme, pretože tam sú takí traja-štyria "kujóni," ktorí robia na skúškach a za kulisami druhej divadlo. Ten smiech, čo nás tam vždy chytil... aj speváčky sú super a všetko to bolo niečo tak úžasne spontánne, že na to sa nedá zabudnúť.

• Svadební omáčka, druhý diel trilógie. Čo k tejto hre dodáš?

- Tak ja som bola veľmi skeptická, lebo nejako nám to nešlo. Učilo sa nám to ťažšie, ale aj súbor sa nevedel dať dokopy. Ten sa ťahal na skúšku, ten sa ťahal na skúšku, no ja to uznám, že keď som dôchodkyňa, tak si poviem "babo choď na skúšku", ale jednoducho tí mladí, ktorí prídu domov a aj mamy majú na starosť deti a aj tak prídu a hrajú, teda klobúk dole. A akosi sme to takto dávali dokopy. Nakoniec nám to dobre vyšlo a ja som bola veľmi rada.

• Čo sa ti páčilo na tejto hre?

- Dá sa povedať, že všetko. Ale najviac tá sviňa. Keď som videla tie rebrá a všetko na nej urobené. Keď som bola pri výrobe kulís u Andreja, páčilo sa mi, ako sme to dokázali urobiť. Dať to dovedna, ten kotol... a tá úžasná atmosféra u rodiny Lackovcov. Lebo tam sa to všetko robilo na dvore. Nikdy nebudem ľutovať, že som išla pomáhať. Úžasná atmosféra. Jeden "trepne" niečo a druhý sa ku tomu pridá, keby sa to nahralo, bolo by z toho ďalšie divadlo.

• Ako pôsobilo divadlo na dedinu, keď neboli televízory a počítače?

- Povedala by som, že ľudia išli do divadla s radosťou, zabaviť sa. Dnes je hltáč času televízia... zvykli sme si na "papučkárenie" no bohužiaľ! A "jaksik" sa ťažko odpútavame od domu. Aj ja to vidím sama na sebe. Alebo keď tu v obci niečo je - zábava, kultúrne leto, tak človek je taký "Á, čo tam budem a čo mi... ja neviem čo!" Robíme si milión dôvodov, kam by som išiel. Ale keď človek príde na akciu a vidí tú atmosféru, stretne sa so známymi, porozpráva sa, tak to nikdy televízia nenahradí. Myslím si, čím je človek starší, si to viac vžíva.

• Ak porovnávam tie 60-te roky a súčasnosť, myslíš si, že tento súbor, toto divadlo má čo povedať ľuďom?

- Ja si myslím, že je to viac, ako niečo z obrazovky, je to hrané, živý kontakt ľudí na javisku. Keď tam príde aj menej ľudí, človeku to spraví radosť, že im môžem niečo povedať. Keď vidím tých ľudí, ako oduševnene tleskajú a že sú spokojní, tak to človeku niečo dá.

• **Majú Zohorania záujem o divadlo? A aké je publikum v Zohore?**

- Boli mladí ľudia a stredný vek, aj starší. Tí starší ľudia si určite pamätajú tie prvé divadelné súbory, v nich to divadlo v prvom rade rezonuje. To je samozrejme, ale určite aj tí mladí ľudia a dokonca som tam videla aj 10 - 12 ročných a dá sa povedať, že tí to "žrali". Publikum?...úžasné. A už to, že sme dokázali priťahovať ďalších nových hercov, keď sme hrali tie prvé hry.

• **Keď máš scenár pred sebou a učíš sa novú rolu, ako to pôsobí na teba? Ako sa stotožňuješ s danou rolou, novou postavou?**

- Snažím sa. Keď si teraz predstavím, že budem hrať mužskú rolu lekára, trochu mením aj hlas, ale neviem či je to "rejžovi" po vôli, ale ten to na javisku upraví. Je to ale potrebné sa stotožniť s tou postavou, inak by to človek nemohol tak predať, akoby sa to patrilo.

• **Máš dáciu špeciálnu prípravu? Ako si sa špeciálne pripravovala na rolu Agneši už v spomínanej Svadobnej omáčke?**

- Nooo.. tak ja mám prípravu, keď z nášho domu všetci zmiznú a potom si to tu "hučím". To je špeciálna príprava a potom, keď už to je také zrelšie, dám scenár svojej vnučke a ona mi predčíta a ja ju dopĺňam. A potom to dám aj dcére, a samozrejme, ako pri tej Svadobnej omáčke.. ma dobre aj "dopichala" že čo robím zle, no a myslím si, že človek má mať takého kritika.

• **Ktorý žáner ti vyhovuje?**

- Skorej ten humorný.

• **Keď už máš po premiére. Čo si o tebe šepkalo okolie? "Je také naozaj aj v realite?"**

- Nevie, ale keď som už do toho išla a dala som sa na to hranie, absolútne ma to nejak nevedelo vyšínuť, čo si ľudia myslia, veď to nebola úloha dákej pochybnej ženy, ale bola to obyčajná dedinska žena Agneša. Keď

som sa na to dala, musím to dotiahnuť do konca. Ale môžem povedať, že som bola na tej prvej premiére taká strnulejšia, no potom, keď ma aj s kamerou brali na DVD, vôbec ma to nedokázalo rozhádzať. Jedoducho som to brala, som tu a musíš hrať a musím to robiť, ako som sa to naučila.

• **Máš vysnívanú rolu?**

- Ani nie. Čo mi rejžo dá, to budem rada hrať. Som rada s tým kolektívom. (smiech). Rusalka už pre mňa nie je..

• **Ako pôsobilo na teba turné po okolí? A čo publikum tam?**

- No tak tu musím jasne pripomenúť, čo mi režisér "natrúbil do uší", že vraj nie s touto hrou sa nepôjde toľko hrať po okolí, to bude len premiéra, dve-tri hry a hotovo. Naletela som. A teraz chodíme a cestujeme. A tá robota okolo toho - skladať sukne a nosiť kulisy, tak to mi vôbec nevdá. Ja to urobím vždy rada. A potom mi už vôbec nevdá hodina dve, že som tam dlhšie.

A publikum? No trýpla som, lebo nás tak dobre nepoznali a čo ja viem ... "čo a bože pre koho tam budeme hrať"? Ľudia si dávajú načas a vždy prídu až naposledy. Celkom dobre sa mi hralo. A vedeli sa nám dobre odmeniť potleskom. Hralo sa mi dobre v Záhorskej Bystrici, ale aj v Plaveckom Štvrtku. Dokonca ma stretla vo vlaku také pani, čo pravidelne so mnou cestuje a hovorila, jak nás obdivuje. Že sme sa dali ako súbor dokoopy a vieme sa odviazať a to bolo pre mňa také úžasne povzbudzujúce a motivujúce. Bola som rada.

• **Odkaz pre súbor?**

Chcem povedať mojim kolegom v divadle, aby vždy išli aspoň z tej skúšky a z toho divadla s takou láskou, s akou odchádzam ja. Že keď sa aj na tie skúšky vždy nechce, určite im to dá do života veľa spolupatričnosti. A hlavne mladí by mali vytrvať, lebo oni tej dedine majú čo dať a ponúknuť. A aj pre mladších. Je to povzbudzujúce. A chcela by som s týmto súborom odohrať ešte pár hier. A tí mladí majú pre nás niečo, tú spontánnosť a dokážu nás tak odľahčiť. Lebo duša človeka nedokáže zostarnúť dovtedy, pokiaľ nepociťuje chorobu.

redakcia súboru

Adventný večer

V pondelok 6. 12. 2010 pripravil výbor Jednoty dôchodcov Slovenska v Zohore v spolupráci s Obecným úradom v Zohore pre svojich členov malé Adventné posedenie. Zúčastnilo sa ho približne 160 členov. Po úvodnom príhovore predsedu p. Malého pozdravili prítomných p. starostka obce Zohor JUDr. Michalinová a predsedníčka Okresnej organizácie jednoty dôchod-

cov Slovenska p. Lomnická. K dobrej nálade prispela detská hudobná skupina Vega, vystúpenie tých najmenších zo škôlky a samozrejme vystúpenie p. Maji Veľšicovej, ktorá svojimi pesničkami a humorom prispela k prežitiu krásneho dňa, ktorý trval až do neskorých večerných hodín.

Juraj Štefanovič





„Vianočná škôlka“

Mesiac december je výnimočný a má čarovnú moc. Akoby čas vtedy plynul rýchlejšie. Všade vládne predvianočný chaos a hektika. V našej škôlke je však výnimočne dobre. Každé ročné obdobie si prezlečie svoje šaty a tieto vianočné šaty pôsobia neskutočne výsostne. Škôlka hýri všetkými farbami- zlatou, červenou, zelenou, bielou, modrou, striebornou, ba aj fialovou a oranžovou. Celý mesiac si pani učiteľky zdobia svoje triedy podľa vlastných predstáv a vkusu, aby sa deti cítili čo najlepšie. Spoločne priestory chodieb, jedáleň a schodište sme vyzdobovali tradične spoločne. A naozaj je to dielo všetkých rúk. Aj tak najkrajšie sú nástenky, ktoré zdobili deti. Vytvorili zimné krajinky, anjeličky, postavičky Mikuláša, stromčeky, adventné kalendáre, čižmičky, snehuliaky a snehové vločky. Jednoduché je úžasné, čo dokážu detské rúčky, ktoré udržia sotva nožnice, vytvoriť. Pointu Vianoc možno dokonale nechápu, ale v niečom majú úplne jasno, že čochvíľa príde Ježiško a bude rozdávať nimi vytúžené darčeky. Nie všetky deti chápu podstatu Vianoc, že je podstatnejšie sa postretávať, posedieť a porozprávať sa pri stromčeku so svojimi rodičmi a nie rozbaľovať hrby darčiekov. Vianoce nie sú len darčeky, je to niečo, čo treba cítiť, čo vonia a chutí pohodou, šťastím, láskou a úsmevom obdarených tvárí.

December v škôlke je nabitý programom. Do príchodu Mikuláša deti nacvičovali bohatý program, rôzne pesničky, básne, tančinky, vinšovačky, aby prekvapili delegáciu anjelov, čertov, ale hlavne „PÁNA MIKULÁŠA“ aké sme super deti. Ponúkli sme ich medovníčkami, ktoré napiekli deti s pani učiteľkami a nám sa za-

to ušli adventné kalendáre a balíčky plné prekvapení. Takže drina s programom sa naozaj vyplatila.

Vianočné koledy sa ozývajú z tried a spríjemňujú predvianočnú atmosféru. Stromček je celé dni vysvietený. Nemáme len jeden veľký, ale v každej triede svieti jeden menší vianočný stromček, z ktorého majú deti obrovskú radosť. Aj tieto sálajú úžasné vianočné svetlo a teplo. Pod stromčekmi je betlehem s Ježiškom, ktorého chodia pozorovať, či spinká a má zatvorené očka. „Prečo?“ „Kedy sa zobudí?“ „Uvidíme ho živého?“ Množstvo otázok deň čo deň a my musíme byť pripravené na všetko bez váhania odpovedať. Deti sa snažia byť lepšie, poslušnejšie, lebo my dospelí tvrdíme, že darčeky dostávajú len poslušné deti. Tak snaha je.

Taktiež varenie vianočného punču pre deti a vianočná diskotéka pre najmenších je ešte v pláne.

A bude to tu, konečne očakávaný 24. december, Štedrý deň. Pre deti nezabudnuteľný deň v roku, tajomný, očarujúci a plný záhad. Urobme deťom tento deň nádherný, voňavý a teplučký...Dajme im pocítiť teplo domova, teplo rodičovských dlaní, lásku z úprímného srdca... jeden dar, ktorý sa nedá ničím zaplatiť ani nahradiť... To prajem všetkým deťom!

A dospelým? Vráťme sa v myšlienkach a spomienkach do detstva, aké boli naše Vianoce. Staňme sa na chvíľu opäť deťmi a tešme sa zo všetkého, čo nám tieto dni prinesú... Každá rodinka si nesie ten svoj „križ“. Vieme, že aj Ježiš veľmi trpel a život si preto musíme zaslužiť a vážiť si jeden druhého, pokiaľ sme tu...

Krásne Vianoce a správny krok do nového roku 2011!

Cabadajová Jana

Vietor

Z fyzikálneho hľadiska je to pohyb vzduchu. Presúva sa z miesta na miesto. Niekedy príjemne ochladí, inokedy nepríjemne zalezie pod svetre, čiapky.

Ako ho vidia naši piatáci, posúďte sami.

Mgr. Oľga Fučilová

O neposlušnom vetříku

V jeden krásny jesenný deň zobral otec vietor svojho syna Petříka- vetříka na výlet krajinou. Leteli ponad dediny a mestá, hory a rieky, polia a lúky. Otec vietor vysvetľoval svojmu synovi, aký je vietor pre ľudí a zvieratá dôležitý. Bez vetra sa netočí mlynské kolo, neopadá zo stromov lístie ani deti si nemôžu púšťať šarkanov. No Petřík otca nepočúval. Lietal ponad

oblakmi a stále sa od otca vzdaloval. Napokon zistil, že je sám a stratený. Po dlhom lietaní si unavený sadol do trávy. Zrazu začul, ako deti plačú.

„Prečo plačete?“

„Sme smutné, lebo naše šarkaný prestali lietať.“

Vetřík Petřík vyletel na oblohu a rozfúkal sa. Hral sa s deťmi do neskorého večera. Večer sa deti pobrali domov. Petřík zostal sám. Zosmutnel. Spomenul si na svojho ocka. Bolo mu ľúto, že otca neposlúchol. Unavený na lúke zaspal. Otec vietor ho všade hľadal a nakoniec ho našiel na lúke. Petřík mu sľúbil, že už bude poslušný. Spolu sa vybrali domov.

Od tej príhody už Petřík otca poslúchal a deťom so šarkanmi pomáhali spolu.

Tomáš Rybár V.A

Vietor Kazisvet

V jednom malom paneláku na konci malej dedinky býval vietor Kazisvet aj s celou svojou rodinou. Na prvom poschodí býval bratranec vietor Viliam, na druhom poschodí zase malý bratranček - malý vánok Leo. No a na treťom poschodí žil vietor Kazisvet aj so svojimi rodičmi. Rodičia s ním mali problémy už od narodenia. Všade vždy musel byť, všetko musel otvárať, do všetkého musel strkať nos.

Jedného dňa cez prázdniny sa Kazisvet, Viliam a malý vánok Leo dohodli, že sa pôjdu pohrať do veľkého obchodného domu. Malý Leo si to namieril do oddelenia potravín, lebo mal rád sladučké cukríčky. Hneď uvidel svoje obľúbené - karamelové. Troška do nich fúkol, ale cukríky sa ani nepohli. Skúsil to znova, ale stále nič. Od zlosti sa rozplakal. Keď ho Kazisvet a Viliam počuli plakať, rýchlo dobehli za ním. Obaja poriadne fúkli a karamelové cukríky sa už aj vznášali vo vzduchu. Leo si ich rýchlo chytil a odfučal preč.

Kazisvet s Viliamom si to potom namierili do oddelenia nábytku. Vietor Viliam si len tak troška pofukoval, bláznil sa a nadvihoval predavačkám sukne a strapatil

vlasý, ale Kazisvetovi sa takéto fúkanie mánilo. Mal chuť urobiť poriadnu víchricu. Začal hrozne fučať až tak, že všetok nábytok sa začal triasť, niektoré veci dokonca popadali na zem. Ľudia sa naľakali a v panike utekali von z obchodného domu. Ale jedna predavačka sa nezľakla a keď Kazisvet práve lomcoval dvierkami od veľkej skrine, rýchlo zaplesla dvere a milého Kazisveta zamkla do nej. Ten zostal v šoku, lebo sa veľmi bál tmy. Najprv skúšal dvierka otvoriť, ale tie boli poriadne zamknuté a nepomáhalo ani veľké fučanie. Po chvíli bol Kazisvet už taký unavený, že zostal v skrini už len tíško plakať. Zrazu sa dvierka samy otvorili. Kazisvet opatrne vyfúkol von. V obchodnom dome bola tma a neboli tam už ani žiadni ľudia. Vietor Kazisvet rýchlo škárkou vybehol von na ulicu a oprečky utekal domov. Doma ho už rodičia netrpezlivo čakali. Veľmi sa o syna báli. Kazisvet sa o syna báli. Kazisvet sa všetkým ospravedlnil a slúbil, že už takéto neplechy nebude viacej stvárať.

Odvtedy si Kazisvet už len tak ľahučko pofukoval.

Filip Heinrich V. A

Prečo „Zeleninové kráľovstvo“?

Ovocie a zelenina obsahujú veľa vitamínov, cenných látok. Nie každému z nás chutí čerstvé, zavarené alebo ako príloha k jedlu. Radšej si dáme nejakú čokoládku, keksík, ako by sme mali siahnúť do skrinky, alebo vyjsť si na dvor pre cenné ovocie alebo zeleninku. Deťom sa snažíme od malička vstúpať význam zdravej stravy, vplyv vitamínov na náš organizmus.

Všade vokol nás sú samé reklamy na výborné cukríky, napolitánky, čokoládky, chipsy. Mňam! Ale kde je nejaká reklama na výborné jabĺčka, hrušky, mrkvičku, paradajky? Nikde!

Na propagáciu „ovocia a zeleniny“ sme sa v škole rozhodli usporiadať od 8. do 12. decembra 2010 týždeň ovocia a zeleniny. Celý čas sa niesol v znamení propagácie, degustovania.

Ale žiaci 2.A to prijali spisovateľským tónom. Rozhodli sa napísať rozprávku „Zeleninové kráľovstvo“. Každý z nás rád číta, pozerá rozprávky. Prostredníctvom rozprávok sa vhodným spôsobom veľa dozvieme. Veď aj takto sa dá deťom vysvetliť význam zdravej stravy.

Irena Čísárová

Zeleninové kráľovstvo

(Rozprávka)

Žili raz dvaja králi. Jeden bol zlý a jeden dobrý. Jeden sa volal kráľ Mrkva a ten druhý sa volal kráľ Paprika. Raz ráno zvolal: „budeme hrať futbalový zápas. Budeme hrať o záhradku tam naproti!“

Kráľ Mrkva mal hráčov kukurice. Kráľ Paprika mal hráčov kapusty. Rozhodca zapískal a začal sa zápas. Všetci hrali z plných síl. Nakoniec sa to skončilo remí-

zou. Tak sa dohodli, že všetci budú v záhradke spoločne. A zavolali si kamarátov: hrášok, cukinu, rajča aj ostatnú zeleninu.

Ondrej Jakab

Zeleninové kráľovstvo

(Rozprávka)

Za jedným kopcom, jednou záhradou bolo zeleninové kráľovstvo. V kráľovstve kraľovali kráľ Kapusta a kráľovná Kapustová. V kráľovstve pracovali poddaní na záhradkách. Na jar zasiali kel, mrkvu, zemiaky a všetku zdravú zeleninu. Ľudia mali veľmi radi zeleninu a boli stále zdraví. Na jeseň pozbierali celú úrodu, a každý mal doma zásoby zeleniny na zimu. V kráľovstve každému chutila zelenina. Na raňajky vypili mrkvový džús, na obed jedli zeleninovú polievku, na večeru uvarili kelový prívarok so zemiakmi. Vďaka zelenine ľudia žili dlho v zdraví a veľa rokov. Dodnes kraľuje kráľovná a kráľ a tešia sa dobrému zdraviu.

Adriana Búriková

Zeleninové kráľovstvo

(Rozprávka)

Kde bolo, tam bolo, nebolo to ďaleko len kúsok za našim domom sa nachádzala malá záhradka. Rastie v nej zelenina. V sobotu sa konal futbalový zápas. Mrkvy proti rajčinám. Bol krásny slnečný deň. Prišli cibule, cesnaky, uhorky, papriky. Všetci super povzbudzovali. Zápas bol smiešny, pretože rajčiny nevedeli utekať len sa gúľali. Po tretej minúte dali mrkvy gól. Brokolice a fazule silno tleskali. Zápas sa skončil remízou. Všetka zelenina sa tešila, že sa deň vydaril.

Samuel Mifkovič

Zeleninové kráľovstvo

(Rozprávka)

Bolo raz jedno zeleninové kráľovstvo, v tom kráľovstve si spolu nažívali mrkva, petržlen, kaleráb a tekvica. Mrkva, petržlen a kaleráb sa zabávali, tešili sa, že one dlho sa budú kúpať v zeleninovej polievke, len tekvica

bola ticho schúlená v kúte. Mrkva sa jej spýtala, prečo je taká smutná. Tekvica jej na to odpovedala, vy sa budete kúpať v polievke a čo ja? Mrkva odpovedala: nebud' smutná z teba bude vynikajúci tekvicový prívarok. Od tých čias sa tekvica tešila na ten deň, kedy príde.

Erik Funka

Boli sme v divadle

Každý z nás má rád rozprávky. Už od detstva nás sprevádzajú. Z nich sa poučame ako sa správať, čo je dobro, čo zlo, láska, spravodlivosť, lakomosť i doproprajnosť.

20. októbra 2010 žiaci 1. - 6. ročníka hneď po prvej vyučovacej hodine nastúpili do pristavených autobusov a vydali sa smerom do Bratislavy do divadla. Cieľom bola Nová scéna.

Tam ich už čakali vestibul, hľadisko, v ktorom si našli svoje sedadlá a dúfam, že plní očakávania dychtivo čakali, kedy už začne predstavenie pôvodného slovenského muzikálu Zhŕňajova nevesta.

Účinkujúci svojimi dialógmi, monológmi, spevom, tancom i hereckým výkonom zaujali každú detskú dušičku, čo sa odzrkadlilo spontánnym potleskom.

Všetci odchádzali spokojní a určite si o svojich dojmoch rozprávajú medzi sebou, rodine i v škole na hodinách čítania, slohu a literárnej výchovy.

Dúfame, že divadlo všetkým učarovalo a skoro sa tam vrátia.

Ďakujeme všetkým, ktorí nám tento pekný umelecký zážitok umožnili, hlavne pani učiteľke Mgr. Irenke Čisárovej, ktorá celú krásnu akciu zorganizovala a tiež p. učiteľkám, ktoré boli s nami.

Mgr. Oľga Fučilová

Zhŕňajova nevesta

(Divadlo)

20. 10. 2010 sme sa vybrali zo školy do divadla. Presnejšie na predstavenie Zhŕňajova nevesta. Šli sme tromi autobusmi. Cesta nám rýchlo ubehla. A ani sme sa nenazdali a už sme tam boli. Počas cesty sme videli Prezidentský palác. Pred divadlom bolo už veľa detí z iných škôl. Keď sme sa konečne usadili, všetci sa čudovali, aká to je veľká sála. Predstavenie bolo o žene, ktorá žila zo vzduchu, a preto si ju za ženu vzal bohatý gazda. Pravda však bola, že to len predstierala. Spravovala jeho majetok a bola láskavá aj k čeladi. Nemohla by to však bez jedla, ktoré si vždy potajme vzala. Nakoniec gazda zistil, že to je len pretváрка a vyhodil ju z domu. Ona však jeho lakomosť s pomocou čelade potrestala. Bol to veľmi zaujímavý príbeh a chcel by som ho ešte raz vidieť. Herci mali pekné ľudové kroje, herečky boli i pekne učesané a ich herecký výkon bol veľmi dobrý. Po skončení predstavenia nasledoval dlhý potlesk divákov. Tento potlesk bol tak hlasný, že keď sme vyšli zo sály, všetci sme mali zaľahnuté v ušiach. Bol to veľký zážitok. Po príchode domov som bol síce hladný a unavený, no napriek tomu v duši spokojný.

Ďakujem pani učiteľkám za krásny deň.

Šimon Bertovič 5. A

Bibliotéka

Každoročne na jeseň, keď začne padať lístie zo stromov na zem v našom areáli školy, les i záhrady sa ukážu v tých najkrajších a najpestrejších šatách, vybehnú sa žiaci zo zohorskej školy na výstavu kníh v bratislavskej Inchebe - Bibliotéku.

Ako ju prežívali oni?

Prečítajte si o ich pocitoch i dojmoch.

Mgr. Oľga Fučilová

Bibliotéka

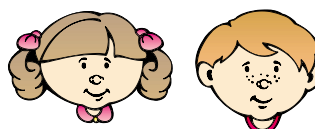
V jeden celkom príjemný deň sme sa so školou vybrali na výstavu kníh - Bibliotéku v Bratislave. Žiaci mali možnosť si prezrieť alebo aj kúpiť nové či staršie knihy. Každý, kto má rád čítanie, si prišiel na svoje, mladší či starší. Nájsť sa dali rôzne žánre od výmyslu sveta, ako napríklad rozprávky, romány, dobrodružné

príbehy, školské knihy, knihy v rôznych jazykoch a veľa iných. Svoje si našli aj tí, ktorých už prestalo baviť prezeranie si kníh, napríklad v kvízoch či rôznych hrách. Viacerí si odniesli aj ceny.

Na bibliotéke sa nenašli len knihy a časopisy, ale aj krásne namaľované obrazy, za ktorými sa ne jeden aspoň obzrel. Žiaci mohli túto udalosť využiť aj ako nákup vianočných darčiekov pod stromček pre svojich najbližších.

Po dvojhodinovom rozchode sme sa všetci znova stretli na dohodnutom mieste a autobusom sa vrátili naspäť do školy, odkiaľ si už každý šiel vlastnou cestou..

Sirotová Patrícia



Šarkaniáda

Ako pominulé roky, ani tento rok sa v našej škole nezaobišiel bez skvelej akcie šarkaniády. Veď aká by to bola jeseň bez šarkanov? Deti sa na toto podujatie veľmi tešili a do školy si postupne prinášali z domu svojich šarkanov. Dlhو sme čakali na veterné počasie, a predsa sme sa ho dočkali.

V jedno októbrové popoludnie sme sa vybrali so žiakmi na futbalové ihrisko, kde sme si púšťali pestrofarebných šarkanov od výmyslu sveta. Deti s nimi behali po celom ihrisku a mali z toho úžasnú radosť. Keďže vietor fúkal ako divý, nezaobišli sme sa ani bez situácie,

kedy šarkan niektorým deťom uletel a pristál kdesi vysoko na strome, odkiaľ sa na nás s úsmevom pozeral a my naňho.

Sladká odmena je to, čo má azda každé dieťa rado, a preto sme aj celé podujatie zavřili nielen pekným slovom, ale aj odovzdaním sladkosti každému účastníkovi. Veríme, že sa všetkým zúčastneným žiakom, rodičom i učiteľom páčilo a že si toto milé podujatie zopakujeme zasa o rok.

Mgr. Jana Ščasná



Mikuláš

Hviezdna nočná obloha, studený mráz, vyčistené čižmičky položené v okne, túžobne rozžiarené očka. Kto z nás by si nepamätal na tieto detské časy? Dospelý si rád spomína na svoje detstvo, na bláznovstvá, darčeky, Vianoce, príchod Mikuláša. A tak je tomu aj dnes. Malé deti očakávajú, čo im prinesie Mikuláš, a my väčší, aké sladkosti, ponožky, alebo nebudaj cibula, uhlie ma tam budú čakať. A tak sa to opakuje každý rok. Každý z nás sa na toto obdobie teší.

Aj k nám do školy prišiel Mikuláš, čerti, anjeli. Deti na

prvom stupni sa ho nevedeli dočkať. Kedy k nám príde, čo nám prinesie? Zrazu ho zazreli spoza okna. To bolo výskotu, radosti. Každé jedno dieťa sa tešilo. Mikuláš sa deťom prihovril, čertíci detí, ktoré povedali, že boli neposlušné, šupli do vreca a nám všetkým sa ušli cukríky. Mňam!

Moja veľká vďaka patrí všetkým žiakom 9. ročníkov a ich pani učiteľkám za pekné chvíle. Už sa tešíme na budúcoročné sviatky zimy.

Irena Čisárová





Mikuláš v MC Motýlik

V pondelok 6. 12. zavítal Mikuláš aj medzi deti do Materského centra Motýlik. Teda presnejšie, keďže mal veľa práce, poslal svojho zástupcu - anjelika v podobe speváčky Mie z Malaciek. Tá zabavila našich najmenších pesničkami ako napr.

Mikuláš je náš...

a vykúzlila úsmev aj na tých najmenej dôverčivých tváričkách, za čo jej ďakujeme.



Na predškôlkárov nezabudol ani tzv. školský Mikuláš s anjelmi a čertom, ktorí dotvorili deťom celú mikulášsku atmosféru.

S.D. za MC Motýlik

Vyhodnotenie vianočnej súťaže:

1. Pavlínka Ondráčková 5. B
2. Silvia Pavlačičová 8. B

Vianočný čas

Sniežik padá, zima je
Je to dobre a či nie?
Pre deti to radosť je
Veď budú biele Vianoce.
Pod stromčekom darček volá,
V detských očkách šťastia veľa.
Šťastný ste, keď dostávate,
Ešte radšej darujete.
Nový rok nás čaká tiež,
A ohňostroj nakoniec.

Pavlína Ondráčková 5. B

ktorý bude určite plný krás.
Keď už príde k tomu Štedrému dňu,
všetci majú náladu krásnu.
Večer si rodina sadne k stolu,
aby sa navečerala s láskou spolu.
Po nej prídu na rad darčeky,
ktoré boli určite darované z lásky.
Vo všetkých domoch svietia stromčeky,
pod ktorými sú naše vytúžené darčeky.
Po skončení vianočných sviatkov
spomíname na ne s radosťou.

Pavlačičová Silvia 8. A

Odmenou za ich snahu je dvojdňový výlet v marci do Martina, ktorý poriada Miestna ľudová knižnica v Zohore spolu so základnou školou a malé darčeky, ktoré nádejným poetkám odovzdali redaktori Zohorského hlasu v miestnej ľudovej knižnici.

Vianoce

Keď zapálime prvú sviečku
na krásnom adventnom venčeku,
všetci sú plní očakávania,
či sa im tajné sny splnia.
No potom nás ešte čaká celý mesiac,



Mikuláš

5. decembra do Zohoru zavítal Mikuláš, aby potešil naše deti. Program, ktorý pre neho pripravili bol pestrý a bohatý. Začal v kostole sv. Margity Antiochijskej adventný koncertom, v ktorom vystúpili deti zo súboru Ovečky, chrámový zbor Cantate domino a mužský spevácky zbor Mužáci z Čejkovic. Po programe do kostola zavítal Mikuláš so svojimi anjelmi. Deťom rozdal darčeky, ale len tým, ktoré poslúchali a môžete si byť istí, že poslúchali všetky. Čertov pre istotu nechal radšej vonku, lebo v Zohore sú len samé dobré detičky.

Ďalšia zastávka Mikuláša v našej dedine bola pri kultúrnom dome. Tu sa už na jeho príchod tešili ďalšie deti. Čakanie im spestrila skupina Vega a kapela Kateřinka z Čejkovic. Mikuláš slávnostne rozsvietil vianočný stromček a rozdal ďalšiu kopy sladkých darčiekov.

Milý Mikuláš ďakujeme ti, že si prišiel medzi nás a príd' aj o rok už sa na teba tešíme.



JŠ



Naši žiaci vo Viedni

Tak ako k nám každoročne prídu Vianoce, tak sa aj naši žiaci vyberú každý rok v adventnom čase k našim susedom do Viedne. Máme vždy svoj vopred stanovený plán. Ten si vyberú žiaci už rok vopred. Prvá časť nášho výletu je vždy venovaná histórii. V minulom roku sme si vytipovali Hofburg - Sisi Museum a Kaiserappartaments. Nebolo ani jedného žiaka, ktorý by nepoznal túto známu a odvážnu cisárovnú. Táto expozícia nám ešte viac priblížila jej život prehliadkou jej osobných vecí, vlastnej pracovne s telocvičňou aj jej obľúbeného vozňa vo vlaku. Prekrásna bola aj výstava cisárskeho porcelánu v Silberkammer. Deti boli nadšené celým múzeom, ako aj technickou vymoženosťou múzea tzv. audioguidom - audiosprievodcom. Žiaci sa hneď zacvičili a každý mal svojho osobného sprievodcu.

Hlavnou časťou našej exkurzie je návšteva Christkindelmarktu pred viedenskou radnicou. Všetko sa tu krásne ligotalo, druhá adventná sviečka na megavenci horela, vláčik vozil deti po rozprávkovom svete a tie vône Jablko v karameli, jahody v čokoláde, pečené gaštany, pečené zemiačiky, langoše, detský punč a mnohé iné dobroty ochutnávali naše jazýčky. Ale aby sme len nemaškrtili, vkročili sme do samotnej radnice a tu to žilo prácou. Zohorské deti nezaváhali ani minútku a už to tu všetko poznajú. Sú tu ako doma. A to je hlavným zámerom nášho výletu, aby sa deti necítili zakríknuté a stratené v cudzom svete, aby sa vedeli zapojiť do tohto detského sveta, kde sú deti mnohých národností a kde sa hovorí inou rečou. Viedeň je skutočne v dnešnej dobe multikultúrnym mestom. Som presvedčená, že tento zámer deti hravo zvládli.

Rozbehli sa do dielni a vyrábali darčeky pre svojich blízkych. Dúfam, že neprezradím veľa, keď poviem, že deti šikovne vyrábali šperky - náramky, dosky na kuchárske knihy, zdobili vázy, sviečky, piekli linečné hviezdičky. Musím ich pochváliť. Hoci tety v dielnach hovorili len nemecky, nemali deti žiaden problém dohovoriť sa. A keď niečo nešlo, vyriešil to milý úsmev na oboch stranách. Z radnice sme odchádzali spokojní, zamávali sme detskému vláčiku a trblietavej nočnej

Viedni sme popriali Gute Nacht und Auf Wiedersehen! Na ja, Wien ist Wien!

Dovoľte mi, aby som touto cestou poďakovala mojej milej kolegynke Irenke Čísárovej za pomoc na tomto výlete (verte, nie je to jednoduché spoľahlivo sprevádzať toľko živých detí) a pani Janke Ščepánkovej, tete z knižnice, za trpezlivosť a doprovod. Vďaka!

Mgr. Smreková Andrea



Súťaž Zohorského hlasu

Po vyhodnotení vianočnej súťaže redakcia Zohorského hlasu prichádza s ďalšou súťažou pre deti a dospelých. Ak si pozorne prečítate nové číslo našich novín, veľmi hravo nám odpoviete na tieto dve otázky:

1. Kto a v ktorom roku posvätil budovu, teraz už Obecného úradu v Zohore.

2. Akú úlohu plnila táto budova v rokoch 1940 až 1960.

Odpovede vložte do obálky a odovzdajte v Miestnej ľudovej knižnici p. Ščepánkovej alebo v kultúrnom dome p. Štefanovičovi. Budeme radi, ak k odpovediam,

a to hlavne tí skorej narodení, pripíšu nejakú historickú udalosť alebo zážitok. Samozrejme, takúto možnosť dávame aj mladým pátračom, ktorí môžu pozisťovať či vypátrať takéto informácie od svojich rodičov alebo starých rodičov. Z každej kategórie budú vylosovaní a odmenení vecnými darmi traja správne odpovedajúci pátrači. Odpovede nám posielajte do 31. januára 2011. Na obálku nezabudnite napísať „Súťaž Zohorského hlasu“ a spätnú adresu. Výsledky súťaže budú zverejnené v budúcom čísle Zohorského hlasu.

Redakcia

Slovička

S

sakom pinkl - celkom všetko
sarajevo - otvárací nožík
samology - detské počítaadlo
samorod'ák - druh hrozna, vína
scípní - skap
scín - tieň
scedz - odced'
sečkovica - nástroj na rezanie slami
sečka - porezaná slama, kukurica
sefir - starší druh látky
servítek - látkový obrus na stôl
schuopec - pasca na myši
sifón - sódová voda
sichrhajcka - zatvárací špendlík
sírky - zápalky
stondla - stála sťažovateľka
stodola - zásobáreň sena, slamy

stárek - volený medzi mládežou
stareček, starenka - dedo, babka
serdehél - veľký neporiadok
strevíce - topánky
strikač - hasičská strikačka
strožok - matrac
sklúdzajú - schovávajú
sklep - sklad tovaru v obchode
skákau - vyskakoval
skyvka - kúsok chleba
skydne - zvalý
skociu - prevrátil
skormúcený - smutný
srandovný - smiešny
smrdzí - zápacha
smíriu sa - zmieril sa
smjadný - smädný
smíža - malé choré zviera
sňatek - svadba
sotor - veľké brucho
svítka - uzly vo vlasoch

Zozbierala Anka Havlíková

FITNES – MASÁŽE

INFRA SAUNA



Posilňovňa: - 11 strojov na cvičenie
- 2 kardió stroje na cvičenie

Masáž: - klasická
- reflexná
- lymfatická

Obdarujte svojich blízkych darčekomou poukážkou na masáž, do infra sauny, prípadne permanentkou do fitka. Na masáž a infra saunu sa treba objednať telefonicky alebo osobne.

Infra sauna so soľnou terapiou a jej spôsoby používania

V minulých článkoch sme vás oboznámili s infra saunou so soľnou terapiou. Ako funguje i pomáha pri uzdravovaní organizmu. Teraz by sme vám chceli napísať o spôsoboch jej používania

Zahrievacia kúra

Využíva sa vo fitnescentrách i niekoľko krát za deň pri re-

Haramia Richard
Kvetná 34, 900 51 Zohor
Tel.: **0903 311 193 * 0910 380 660**

Otvorené:
po - pia: 14.00 - 21.00
sobota: 16.00 - 19.00

konvalescencii, na zníženie bolesti. Pobyt v kabíne je 10 minút do pocitu potu v ľahkom oblečení (odev na cvičenie). Po rehabilitačnom cvičení, t.j. tréning do pocitu bolesti s následným krátkodobým zahriatím v kabíne s cieľom uvoľniť svalové napätie a bolesť vo svaloch, alebo môže nasledovať potiača kúra 20 minút podľa individuálnej potreby.

Intenzívna potlaca kúra

Absolvuje sa 1-2x do týždňa. Kabínka je zohriata na teplotu 30°C. Odporúčaný pobyt v infrakabíne je 30 minút. Počas saunovania treba dopĺňať tekutiny, pretože voda skvalitňuje celkové pôsobenie infračerveného tepelného systému a urýchľuje látkovú výmenu. V saune je lepšie si sadnúť, než ľahnúť, pretože infračervené žiarenie je vysielané horizontálne a najlepšie účinky sa dosahujú, keď je telo rovnomerne ožarované všetkými infračervenými žiaričmi.

Do sauny sa netreba špeciálne obliekať, stačí ľahké oblečenie (spodná bielizeň), nie plavky, lebo tie nesajú pot. Nezabudnite si zobrať suché oblečenie (spodnú bielizeň), aby ste neprechladli, 3 malé uteráky, na sedenie, pod nohy a na utieranie potu z tela. Po osprchovaní vlažnou vodou je ideálna kombinácia s klasickou masážou.

Kronika

Narodili sa

August

xxx

September

Tamara Badrnová
Sarah Funková

Október

Adam Jurových
Viktória Haramiová

November

Laura Danková

Zomreli

August

Alžbeta Bertovičová 1935
Bernardína Sabolová 1929



September

Mária Strošová 1929

Október

František Ščasný 1930
Jozef Soldan 1960

November

Vlasta Ďatková 1936
Hermína Chmelová 1926
Stanislav Popelka 1936



Zosobášili sa

August

Peter Kováč -
Alena Slezáková
Roman Havran -
Lucia Grmanová



September

Peter Rentka -
Jana Balážová
Riccardo Patrik Arz -
Mária Kovárová
Marián Dudek -
Magdaléna Kovárová
Eduard Mráz -
Monika Spustová

Október

Peter Vrablec -
Dana Kavická

November

Robert Kiss -
Katarína Kissová
Iosif Barabas -
Michaela Godulová